

AZ ÁLLAM ÉS EGYHÁZ SZOLGÁLATÁBAN

A Vallásügyi Hivatalban tartott beszéd a püspökké való választást elismerő törvényerejű rendelet átvételekor.
(Bukarest, május 25)

Mélyen tisztelt Elnök Úr!

Mély hálámat fejezem ki Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa Elnökének, Nicolae Ceaușescu úrnak a bizalmáért, hogy engem az unitárius egyház püspöki tisztségében elismert, melyre a Székelyudvarhelyen f. év március 19-én tartott Zsinati Főtanács megválasztott.

Meg vagyok győződve, hogy ennek az elismerésnek kétszeres jelentősége van; egyfelől kifejezésre juttatja Államunk vezetőségének megbecsülését és értékelését azért a tevékenységért, amit egyházunk eddig kifejtett, másfelől pedig bizonyosága a szerény személyembe helyezett bizalomnak, amellyel Államunk Vezetősége méltónak talált a legmagasabb egyházi tisztség elfoglalására.

Egyházunknak minden időben szilárd meggyőződése volt, hogy alapítónknak és első püspökünknek, Dávid Ferencnek szellemi hagyatéka hazánkban élő híveinket vallásos hivatásuk betöltésére hívja el. Híveink lelkében mindig égett és ég ma is a vágy az igazság szüntelen kutatására és megismerésére, valamint a lelkiismereti szabadság megvalósítására. Egyházunk célkitűzése minden időben a hitre alapított felfogás, az anyagi és szellemi haladás szüntelen munkálása, mások hitének és meggyőződésének tiszteletbentartása volt.

Jóleső érzéssel állapítjuk meg, hogy országunkban a vallási és lelkiismereti szabadság valóság. Örömmel látjuk, hogy Románia Szocialista Köztársaságban a különböző vallásfelekezetek közti egyenetlenség már a múlté, a vallásfelekezetek betöltik sajátos szerepüket, egymással a legjobb kapcsolatban vannak és válllvetve keresik az utat a román nép építő erőfeszítéseinek támogatására.

Egyházunk a jézusi tanítások alapján, Dávid Ferencnek és hithű elődeinek szellemében hangsúlyozottabban, mint bármikor a múltban, minden erejével és a tiszta lelkiismeretből fakadó felelősségérzettel kíván harcolni a népek és a nemzetek közötti megértésért, békés együttélésért, a békéért és szeretetért, a másokkal szembeni türelmességért, jóakaratért és az összetartásért.

Boldog vagyok, hogy ezen az ünnepélyen országunk többi egyházainak képviselői is jelen vannak. Ez beszédes bizonyítéka jó kapcsolatainknak és annak a megbecsülésnek, amelyet Államunk részéről él-

vezünk. Ez ösztönzést ad nekem arra, hogy ennek a szép gyümölcsöket termő egészséges légkörnek fenntartásáért tovább munkálkodjam.

Elnök Úr!

Köztudomású, hogy egyházam hívei Románia Szocialista Köztársaság magyar nemzetiségű állampolgárai. E helyen ünnepélyesen kijelentem, hogy ők egyenjogú állampolgároknak érzik magukat és mindnyájan lelkesedéssel kívánnak hozzájárulni hazánk felvirágoztatásához.

Őnök jól tudják, hogy az unitárius egyháznak — különösen az unitárius és szabadelvű keresztény egyházak világszövetsége révén külföldi kapcsolatai vannak. Mindig boldog voltam, hogy ha külföldön a találkozások és összejövetelek keretében tanúságot tehettem a romániai vallásos élet valóságairól, a többi egyházakkal fenntartott jó kapcsolatainkról, a megbecsülésről, melyet mi Államunk részéről élvezünk, lehetőségünkről, mellyel — emberi méltóságunk teljes megőrzésével — bekapcsolódhatunk mai társadalmunk életébe. Teljes meglepéssel állíthatom, hogy azok a személyiségek, akik meglátogattak minket, barátaink maradtak, megbecsülik a román nép eredményeit, valamint hazánknak a békén, a kölcsönös megbecsülésen, a függetlenségen és társadalmi haladáson alapuló politikáját.

Egyházunk vezetősége és híveink közössége őszinte örömmel és csodálattal szemléli azt a hatalmas alkotó munkát, ami Románia Szocialista Köztársaságban Nicolae Ceaușescu Úr, az Államtanács elnöke és a Román Kommunista Párt Főtitkára bölcs vezetése alatt folyik a román nép és az együttélő nemzetiségek öntudatos és lelkes közreműködésével, ami napról napra közelebb visz ahhoz, hogy életünk szebb, jobb és boldogabb legyen. Ebben a hősi és hatalmas munkában hívei útján egyházunk is részt vett a múltban és még hangsúlyozottabban részt kíván venni a jövőben is.

Mélyen tisztelt Elnök Úr!

Méltóztassék megengedni, hogy e helyen kifejezésre juttassam legmelegebb hálámat és köszönetemet Önnek személy szerint, valamint kiváló munkatársainak a jóakaratóért és a számunkra közel három évtizede szakadatlanul nyújtott támogatásért és segítségért, amit ma is élvezünk.

Jól ismert az a megbecsülés, amit elődöm, dr. Kiss Elek püspök táplált a Vallásügyi Hivatal vezetősége iránt azért a nagy megértésért, melyet egyházunk problémái iránt mindig tanúsítottak. Tudatában vagyok annak a nagy felelősségnek, ami az egyház által rám ruházott tisztesség elfogadásával jár és ezt a felelősségtudatot még jobban megerősíti bennem a magas állami törvényerejű rendelet átvétele. Törekedni fogok bizonyosságot tenni a Románia Szocialista Köztársaság iránti tökéletes hűségemről és állandóan támogatója lenni egyházam híveinek, hazánk felvirágoztatására irányuló törekvéseikben. Minden erőnkől törekedni fogunk arra, hogy becsületes, hazafias munkánkkal, imádságainkkal és egyházunk keretében vállalt kötelezettségeink teljesítésével szolgáljuk szeretett hazánk javát, előmenetelét és haladását.

Dr. KOVÁCS LAJOS

DR. KOVÁCS LAJOS PÜSPÖK BEIKTATÁSA

Unitárius Egyházunk 1972. június 11—12-én, Kolozsvárt tartott Egyházi Főtanács alkalmával ünnepélyes keretek között rendezte meg dr. Kovács Lajos püspök beiktatását.

A püspökbeiktató nemcsak egyházunk életének volt kiemelkedő eseménye, hanem méreteiben és felemelő ünnepélyességében a keresztény ökumenia, a jézusi szeretetben egymásra talált testvérek nagyszerű találkozója és bizonyágtétele is volt. A különböző hazai és külföldi egyházak képviselői mellett részt vettek a beiktatón a Vallásügyi Hivatal és a helyi államhatalmi szervek magasrangú képviselői is, élükön Gheorghe Nenciu, a Vallásügyi Hivatal alelnökével. Jelenlétük értékelése annak az eredményes munkának, amellyel az Unitárius Egyházunk hozzájárult a szocialista haza boldogabb holnapjának, népeink testvériségének kiteljesítéséhez.

Egyházi Főtanács június 11-én délelőtt 9 órakor kezdődött Ūrmös Gyula közügyigazgató imájával. Az ülést dr. Barabássy László főgondnok nyitotta meg. A Főtanács a püspökbeiktató idejére felfüggesztette munkáját.

A püspökbeiktató istentisztelet „Élő Isten egybegyűltünk“ egyházi énekünkkel kezdődött, majd az örökszép zsoltár dallama csendült fel a gyülekezet ajkán, „Szívemet hozzád emelem és benned bízom Uram“.

Dr. Szász Dénes esperes előfohásza után, dr. Barabássy László főgondnok felolvassa a Székelyudvarhelyen 1972. március 19-én tartott püspökválasztó Zsinati Főtanács határozatát, mellyel dr. Kovács Lajos egyházi főjegyző, teológiai tanár afiát az unitárius egyház püspökévé választotta. Ugyancsak felolvassa az Állam részéről történt elismerés és megerősítés okmányát, és felkéri esperes afiait, hogy a beiktatási szertartást végezzék el. Nagy Béla, Kolcsár Sándor, dr. Szász Dénes és Ūrmös Gyula esperes afiai egy-egy bibliai idézet elmondásával, jobb kezüknek a Püspök fejére tételével végzik a beiktatást, melyet Máthé Zsigmond tb. esperes-ny. lelkesz afia fejez be áldásmondásával.

Ezek után dr. Barabássy László főgondnok a beiktatott Főpáztort felhívja, hogy mint az Egyház 28. püspöke, foglalja el Dávid Ferenc szószékét.